

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 6 P-605/2020-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MIAMARK d.o.o. u stečaju, OIB 21338736405, Split, Nazorov prilaz 1/A, kojeg zastupa Zoran Perić, odvjetnik u Splitu, Domovinskog rata 29/I, protiv tuženika KAUFMANN I HOFMANN d.o.o., OIB 36528252072, Zagreb, Jankomir 33, kojeg zastupa Beata Glinska i drugi odvjetnici u Odvjetničkom društvu Glinska & Mišković d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 269f, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine (v.p.s. 2.026.524,17 kn), po objavi 18. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja od 8. rujna 2016. koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika KAUFMANN I HOFMANN d.o.o. Zagreb, Jankomir 33, OIB 36528252072, prema stečajnom dužniku MIAMARK d.o.o. u stečaju, Marasovićeve 65/2 Split, OIB 74117268184, kao tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.026.524,17 kn iz točke II. izreke rješenja Visokog trgovačkog suda RH posl. br. Ref. 43 Pž-4875/2016-2 od 26. srpnja 2016.

2. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od prvostupanjskog presuđenja do isplate."

- II. Nalaže se tužitelju da u roku od 8 dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 115.893,75 kn, dok se za više tražene troškove parničnog postupka u iznosu od 118.393,75 kn, zahtjev tuženika odbija.

Obrazloženje

1. Postupak između parničnih stranaka se vodi u povodu tužbe od 8. rujna 2016. u kojoj je tužitelj naveo da ja tužitelj rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 43 Pž-4875/2016-2 od 26. srpnja 2016. točkom II. izreke upućen da pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika Kaufmann i Hofmann d.o.o. u

iznosu od 2.026.524,17 kn. Tužitelj je istakao kako je navedenim rješenjem drugostupanjskog suda preinačena točka IV. izreke rješenja Trgovačkog suda u Splitu 1 St-41/2015 od 11. svibnja 2016., kojim rješenjem je upućen stečajni upravitelj na pokretanje parnice iz razloga da je preventivno osporena tražbina stečajnog vjerovnika u cijelosti dok se ne utvrdi vrijednost imovine stečajnog dužnika koju je tzv. lebdećom ovrhom pridržao stečajni vjerovnik i dok se ne riješi pravno pitanje djelomične ništetnosti Ugovora o zakupu stranaka od 21. ožujka 2012. koje pitanje ništetnosti je pokrenuto tužbom stečajnog dužnika prema stečajnom vjerovniku u predmetu poslovni broj P-875/2015. Tužitelj je naveo da je tuženik kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku tužitelja podnio prijavu tražbine i obavijest o razlučnom pravu i to glavnice u iznosu od 2.227.962,22 kn i zateznih kamata u iznosu od 328.536,13 kn, a da je podneskom od 29.4.2016. povukao dio prijavljene tražbine za iznos od 531.899,18 kn te da je preostala prijavljena tražbina tuženika u iznosu od 2.026.524,17 kn. Neovisno od prijavljene tražbine tuženik je temeljem rješenja o ovrši Općinskog suda u Splitu broj Ovr-4750/14 zatražio namirenje svog potraživanja temeljem Ugovora o zakupu u iznosu od 768.342,07 kn koji iznos je potraživanje zakupa zaključno do 8.7.2014. temeljem ispostavljenih računa, a prodajom pokretnina tužitelja koje se nalaze u posjedu tuženika temeljem tzv. lebdeće ovrhe koja je provedena temeljem ovršne isprave – Ugovora o zakupu na koji je stavljena potvrda ovršnosti javnog bilježnika 1.7.2014., dok su Zapisnikom Posl.br.OU-139/14 od 10. rujna 2014. javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina, popisane stvari tužitelja kao ovršenika. Međutim, tuženik nije umanjio vrijednost imovine tužitelja koja se nalazi u posjedu tuženika, a koja vrijednost se procjenjuje na oko 266.420,00 kn za koji iznos bi se tuženik preplatio te da za iznos te vrijednosti treba osporiti potraživanje tuženika. Tužitelj je istakao da su stranke 5. ožujka 2012. sklopile Ugovor o zakupu ovjeren u sadržaju kao javnobilježnički akt kod javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina pod brojem OV 1911/12 od 21.3.2012. Točkom B4. 4 taj ugovor je sklopljen na određeno vrijeme od deset godina od primopredaje predmeta zakupa uz ugovorenu odredbu da ugovorne strane imaju pravo otkazati ugovor o zakupu s učinkom na dan isteka dvije godine od otvorenja predmeta zakupa za javnost, ukoliko pisani otkaz ugovora bilo od strane zakupnika, bilo od strane zakupodavca stigne drugoj ugovornoj strani najkasnije 6 mjeseci prije isteka dvije godine od otvorenja predmeta zakupa za javnost, a točkom C8. 4 stranke su ugovorile da u slučaju prestanka zakupa uslijed okolnosti koje su nastale na strani zakupnika isti je odgovoran za izostalu zakupninu i sve ostale troškove do predviđenog trajanja zakupa. Tužitelj se nalazi izvan poslovnog prostora budući da je prisilno iseljen od tuženika 1.7.2014., ali tuženik i nadalje fakturira mjesečne iznose zakupa. Kako je tuženik raskinuo ugovor o zakupu otpao je osnov naknade štete, kao i što je otpao osnov za daljnje ispostavljanje računa pa daljnjim ispostavljanjem mjesečnih faktura u slijedećih osam godina do isteka ugovorenog vremena zakupa. Budući da tužitelj smatra kako odredba ugovora o zakupu C8. 4 je ništetna i da tuženik nema pravo ispostavljati račune nakon iseljenja tužitelja, odnosno od 1.7.2014., to tužitelj smatra da je potrebno odbiti tražbinu tužitelja od izlaska tužitelja iz poslovnog prostora 1.7.2014. do trenutka kada je tuženik podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku 1.2.2016., odnosno da treba odbiti tražbinu u tom kompletnom iznosu. Stoga je predložio sudu donijeti presudu kojom se utvrđuje da je osnovano osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika tuženika u ovom postupku kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 2.026.524,17 kn uz naknadu tužitelju parničnih troškova.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je u cijelosti osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, istodobno potvrđujući kako su tužitelj i tuženik 5. ožujka 2012. sklopili Ugovor o zakupu poslovnog prostora oznake A051 smještenog u trgovačkom centru City Center One Split u formi privatne solemnizirane isprave ovjerene od strane javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina broj OV-1911/12 od 21. ožujka 2012. te da je između stranaka također nesporno da je tuženik u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem prijavio tražbine s osnove zakupa poslovnog prostora u ukupnom iznosu od 2.026.524,17 kn. Isto tako tuženik je učinio nespornim da između tužitelja i tuženika se vodi parnica kod ovog suda u predmetu pod posl. br. P-875/15 u kojem tužitelj traži utvrđenje djelomične ništetnosti ugovora o zakupu u kojem postupku tužitelj kao i u ovom postupku kao pravnu osnovu tužbenog zahtjeva ističe odredbe članka 160., 271. i 273. Zakona o obveznim odnosima. Stoga je tuženik istakao prigovor dvostruke litispendencije koja proizlazi iz samog sadržaja predmetne tužbe, iz navoda stečajnog upravitelja te iz navoda stečajnog suca i činjeničnog historijata pravnog odnosa stranaka u ovom postupku. Osim prigovora dvostruke litispendencije između predmetnih parnica koje se vode pod brojem P-875/15 i P-603/2016 tuženik je istakao kako je tužitelj grubo zanemario odredbe članka 178. Stečajnog zakona i to članka 178. st. 4. SZ-a prema kojoj odredbi ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaze osnovanost svog osporavanja, a sukladno odredbi st. 6. istoga članka, ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. Ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku smatrat će se da je osporavanje otklonjeno, a žalba izjavljena protiv rješenja o upućivanju u parnicu bez utjecaja je na rok iz tog stavka. Tuženik je potvrdio navode tužitelja da je u stečajnom postupku rješenjem broj St-41/2015 od 10. svibnja 2016. pod točkom IV. izreke stečajni sud uputio stečajnog upravitelja, kao osporavatelja i zakonskog zastupnika tužitelja, da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja pokrene parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja potraživanja tuženika (budući da osnovanost svoje tražbine tuženik temelji na ovršnoj ispravi – ugovor o zakupu). Stečajni upravitelj je navedeno rješenje zaprimo 13. svibnja 2016. od kojeg dana je tužitelju počeo teći zakonski i prekluzivni rok od 8 dana za pokretanje parnice u skladu s rješenjem suda i sa čl. 178. st. 6. Stečajnog zakona. Međutim, tužitelj po stečajnom upravitelju nije postupio sukladno zakonskoj obvezi niti po tom rješenju stečajnoj suda. Stoga bi valjanom primjenom čl. 178. st. 6 Stečajnog zakona budući da je tužitelj predmetnu tužbu podnio tek 8. rujna 2016. trebalo bi biti utvrđeno da se osporavanje ima smatrati otklonjenim te tužbu odbaciti jer je ista podnesena nepravovremeno sukladno čl. 282. st. 2. Zakona o parničnom postupku. Protiv toč. III. izreke rješenja od 10. svibnja 2016. tuženik je 19. svibnja 2016. podnio žalbu, ali tuženik nije podnio žalbu protiv točke IV. izreke rješenja kojom je osporavatelj ovdje tužitelj upućen da u roku od 8 dana pokrene parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svog osporavanja, a neovisno o navedenom Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem od 26. srpnja 2016. samoinicijativno preinačio točku IV. izreke rješenja na koju se niti jedna stranka nije žalila te je na taj način zanemario načelo dispozicije stranaka i premašio granice odlučivanja u povodu žalbe, a stečajni vjerovnik, tuženik u ovom postupku, pokrenuo je postupak ispitivanja odluke izvanrednom revizijom podnesenom Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dana 23. rujna 2016. Stoga je tuženik istakao kako tužitelj nije vodio računa o procesnim pretpostavkama te je sud dužan odbaciti tužbu tužitelja jer je ista podnesena nepravovremeno.

3. Rješenjem ovog suda poslovni broj 6 P-603/2016 od 14. svibnja 2018. sud je točkom I. izreke odbacio kao nepravovremenu tužbu tužitelja od 8. rujna 2016., a točkom II. izreke je naložio tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 38.631,25 kn, dok je za više traženi trošak parničnog postupka u iznosu od 62.718,75 kn odbio zahtjev tuženika.

4. U povodu tužiteljeve žalbe protiv navedenog rješenja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj 83 PŽ-5045/2018-2 od 23. listopada 2018. točkom I. izreke ukinuo rješenje ovog suda poslovni broj P-603/2016 od 14. svibnja 2018. i predmet vratio ovom sudu na ponovan postupak, a točkom II. izreke je naložio prvostupanjskom sudu da u konačnoj odluci odluči o troškovima postupka povodom pravnog lijeka i to zbog pogrešnog pravnog shvaćanja prvostupanjskog suda da je u ovom slučaju rok od 8 dana za pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja trebalo računati od dana primitka rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-41/2015 od 15. ožujka 2016., a ne od primitka drugostupanjske odluke, od dana kad je tužitelj zaprimio rješenje ovog suda poslovni broj 43 PŽ-4875/2016 od 26. srpnja 2016.

5. U ponovljenom postupku u predmetu poslovni broj 6 P-634/2018, sud je na pripremnom ročištu od 28. siječnja 2019. konstatirao da je tužitelj pravovremeno podnio tužbu nakon zaprimanja rješenja VTS RH broj PŽ-4875/16-2 od 26. srpnja 2016., kojeg je stečajni upravitelj zaprimio 6. rujna 2016., a tužba je podnesena 8. rujna 2016., dakle u roku od osam dana.

Na istom ročištu, budući da je prethodno pitanje za rješenje ovog spora, bilo rješenje spora u predmetu ovog suda poslovni broj P-851/2016 u kojem se čekalo donošenje odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u povodu žalbe tužitelja, jer je u tom predmetu odlučeno o ništetnosti točke C8.4 Ugovora o zakupu između tužitelja i tuženika, to je sud u smislu članka 213. ZPP-a u vezi sa člankom 12. ZPP-a rješenjem odredio prekid ovog postupka do donošenja drugostupanjske odluke u povodu žalbe tužitelja podnesene protiv presude ovog suda poslovni broj 6 P-851/2016 od 11. travnja 2017.

6. Rješenjem ovog suda poslovni broj 6 P-532/2020-2 od 25. rujna 2020. točkom I. izreke nastavljen je postupak čiji prekid je određen rješenjem poslovni broj 6 P-634/2018 od 28. siječnja 2019. budući da je uvidom u spis ovog suda poslovni broj 6 P-851/2016 utvrđeno da je drugostupanjski sud odlučio o tužiteljevoj žalbi i u tom predmetu donio presudu poslovni broj 9 PŽ-2125/2020-2 od 1. rujna 2020. pa su se ispunile pretpostavke propisane odredbom članka 215. stavak 4. ZPP-a. Kako je u međuvremenu tužitelj, nakon zaključenja stečajnog postupka brisan iz sudskog registra ovog suda to se ispunila pretpostavka iz članka 212. stavak 1. točka 4. ZPP-a radi čega je utvrđen prekid postupka točkom II. izreke tog rješenja.

7. Rješenjem ovog suda poslovni broj 6 P-605/2020-2 od 29. listopada 2020. nastavljen je postupak čiji prekid je utvrđen rješenjem poslovni broj 6 P-532/2020-2 od 25. rujna 2020. te utvrđeno da je stečajni upravitelj tužitelja preuzeo postupak u ovoj pravnoj stvari i tužiteljem je označena Stečajna masa iza MIAMARK d.o.o. u stečaju, OIB 21338736405 u skladu s odredbom članka 215. stavak 1. ZPP-a.

8. U nastavljenom postupku tužitelj je ustrajao u navodima iznesenim tijekom postupka dodatno navodeći kako je pitanje ništetnosti točke C8.4 Ugovora o zakupu pravomoćno riješeno u predmetu ovog suda P-851/2016. Vezano za tražbinu tuženika koja se odnosi na lebdeću ovrhu temeljem zapisnika javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina pod posl. br. OU-139/14 kojim su popisane kuhinje vlasnosti stečajnog dužnika tužitelj je u podnesku od 14. prosinca 2020. istakao da se nalaze u posjedu tuženika, a da je zapisnikom Skupštine vjerovnika od 20. studenog 2018. u predmetu poslovni broj 1 St-41/2015 odlukom Skupštine vjerovnika ovlašten tuženik kao vjerovnik da kao razlučni vjerovnik na temelju lebdeće ovrhe pristupi prodaji pokretnina stečajnog dužnika i to 4 Scavolini kuhinje koje su bile izložene u poslovnom prostoru sve sukladno odredbama Ovršnog zakona pa tužitelj smatra da tužnikovo potraživanje nije osnovano za vrijednost 4 Scavolini kuhinje čija je knjigovodstvena vrijednost u iznosu od 107.233,94 kn sa PDV-om prema inventurnoj listi tužitelja kao stečajnog dužnika od 31. prosinca 2015.

9. Podneskom od 23. prosinca 2020. tuženik je naveo kako tužitelj traži predmetnom tužbom utvrđenje osnovanim osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika, tuženika u ovom postupku gradeći tužbu na dvije premise i to ništetnosti odredbe C8.4. Ugovora o zakupu ovjerenog po javnom bilježniku Bošku Jurišiću iz Solina pod brojem ovjere OV-1911/12 od 21. ožujka 2012. uz umanjeње tužnikovog potraživanja obzirom na postojanje založnog prava "lebdeće založno pravo" na pokretninama i to 4 kuhinje marke Scavolini koje su se nalazile u predmetu zakupa temeljem Ugovora o zakupu. U odnosu na ništetnost odredbe C8.4. Ugovora o zakupu i istaknute navode tužitelja o nepostojanju osnove za ispostavljanje računa za zakupninu tuženik je naveo da je o tom pravnom pitanju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo stav u presudi PŽ-2125/20 navodeći da je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da ta odredba nije u protivnosti sa odredbom članka 160. ZOO-a niti je suprotna Ustavu Republike Hrvatske, Prisilnim propisima ili moralu društva u smislu članka 271. ZOO-a kao i da tužitelj nije obrazložio koje su pobude postojale kod tužitelja, odnosno kod tuženika za sklapanje predmetnog Ugovora o zakupu, odnosno da tužitelj nije dokazao postojanje nedopuštene pobude koja je bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja pri sklapanju Ugovora o zakupu tako da je tužbeni zahtjev po stajalištu tuženika, a po naznačenoj osnovi u cijelosti promašen. Tuženik je potvrdio da je tuženik u svrhu osiguranja svog potraživanja iz Ugovora o zakupu s tužiteljem kao založnim dužnikom temeljem članka C23.1 Ugovora o zakupu zasnovao založno pravo prvog reda na ukupnosti stvari tužitelja "lebdeće založno pravo", koje su se nalazile u predmetu zakupa. Međutim, u skladu s pozitivnim zakonskim propisima, tuženik je ukazao da ne postoji obveza na umanjeње potraživanja u smislu vrijednosti razlučnog prava na pokretninama na način kako to implicira tužitelj jer ne postoji mogućnost, niti dužnost, umanjeња tražbine prije samog namirenja, budući da Stečajni zakon niti drugi pozitivni propis Republike Hrvatske ne predviđa mogućnost umanjeња prijavljene tražbine u iznosu vrijednosti imovine opterećene razlučnim pravom. Tuženik je nadalje naveo da sukladno članku 172. Stečajnog zakona kao i odluci Skupštine vjerovnika od 20. studenog 2018. tuženik ima pravo, no nikako i dužnost unovčiti imovinu koja je opterećena založnim pravom te se namiriti iz vrijednosti iste pa tražbina tuženika prestaje prodajom i namirenjem, a kako je prodaja izostala da do namirenja nije niti došlo. Sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i to članku 307. je propisano da je založno pravo ograničeno stvarno pravo na određenoj stvari (zalogu) koje omogućuje svog nositelja (založnog vjerovnika) da određenu

tražbinu, ne bude li mu o dospijeću ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari. Tuženik je isključivo ovlašten namiriti se iz vrijednosti zaloga, ali nikako iz samog zaloga, odnosno tuženik nije ovlašten uzeti zalog u svoje vlasništvo na račun podmirenja svoje tražbine, a tuženik isto nije niti napravio. Budući da tuženik nije iskoristio opcijsko pravo koje mu je dala Skupština vjerovnika i nije prodao pokretnine na kojima postoji njegovo založno pravo, u kontekstu članka 172. Stečajnog zakona dužnost je stečajnog suda na unovčenje takve imovine. Tek nakon namirenja potraživanja tuženika iz vrijednosti založenih pokretnina tužitelj će biti ovlašten zahtijevati smanjenje potraživanja tuženika prema tužitelju.

10. Na ročištu na kojemu je zaključena glavna rasprava tužitelj je potvrdio da se kuhinje na kojima postoji založno pravo tuženika nalaze u prizemlju City Center One u Splitu, Vukovarska 207 u prostoru oznake A051.

11. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene ovom spisu te je pregledan stečajni spis poslovni broj St-41/2015 u stečajnom postupku koji je vođen nad stečajnim dužnikom MIAMARK d.o.o. u stečaju, tužitelj u ovom postupku. Pribavljen je i pregledan spis ovog suda poslovni broj P-851/2016, a po prijedlogu tužitelja sud je odustao od pribavljanja ovršnog spisa Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4750/14. Naknadno, nakon zaključenja glavne rasprave Općinski sud u Splitu je dopisom od 2. ožujka 2021. koji je zaprimljen kod ovog suda 27. travnja 2021. obavijestio ovaj sud kako je spis Ovr-4750/14 dana 31. kolovoza 2016. dostavljen na nadležnost Trgovačkom sudu u Splitu koji vodi stečajni postupak nad ovršenikom MIAMARK d.o.o. Naknadnim pregledom stečajnog spisa poslovni broj 1 St-41/2015 sud je utvrdio da je tom spisu priklopljen ovršni spis Općinskog suda u Splitu broj OVR-4750/2014.

12. Nakon analize i ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku sud je utvrdio da tužiteljev zahtjev nije osnovan. U postupku je utvrđeno slijedeće:

- da je tužitelj pravovremeno u roku od 8 dana podnio predmetnu tužbu sukladno točki II. izreke rješenja drugostupanjskog suda poslovni broj 43 Pž-4875/2016-2 od 26. srpnja 2016. kojom točkom je drugostupanjski sud preinačio rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-41/15 od 11. svibnja 2016. u točki IV izreke i riješio da se upućuje stečajni upravitelj u roku od 8 dana računajući od dana primitka ovog rješenja pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine II. višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika Kaufmann i Hofmann d.o.o. u iznosu od 2.026.524,17 kn;
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 1 St-41/2015 od 15. ožujka 2016. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, tužiteljem u ovom postupku, MIAMARK d.o.o.;
- da je tuženik prijavio tražbinu u stečajnom postupku te da je obavijestio stečajnog upravitelja o razlučnom pravu i to prijavom tražbine i obavijesti o razlučnom pravu od 8. travnja 2016. u kojoj prijavi je naveo da se tražbina tuženika kao stečajnog vjerovnika temelji na Ugovoru o zakupu kojeg su stranke zaključile 5. ožujka 2012. koji je solemniziran po javnom bilježniku Bošku Jurišić iz Solina 21. ožujka 2012. pod brojem OV-1911/2012 te da stečajni dužnik kao zakupnik nije ispunio svoju obvezu plaćanja dospjelih obveza zakupnine i to glavnice od 2.227.962,22 kn i kamata u iznosu od 328.536,13 kn ili ukupno tražbinu u iznosu od 2.556.498,35 kn koju prijavljuje u stečajnom postupku. Tuženik je kao stečajni vjerovnik obavijestio tužitelja kao stečajnog dužnika o postojanju razlučnog prava temeljem Ugovora o zakupu na

ukupnosti stvari založnog dužnika koje se nalaze u predmetu zakupa, u poslovnom prostoru oznake A051 površine 372,76 m² na 2. katu u trgovačkom centru City Centar One Split i to temeljem lebdećeg založnog prava.

Tuženik je također obavijestio da se pred ovim sudom vodi postupak u predmetu pod poslovnim brojem P-875/2015 (kasnije poslovni broj P-851/2016);

- da je tuženik u stečajnom postupku podneskom od 29. travnja 2016. povukao dio prijavljenog potraživanja za iznos od 531.899,18 kn, tako da je njegova prijavljena tražbina iznosila 2.026.524,17 kn;

- navedena tražbina tužitelja ispitana je na ispitnom ročištu od 10. svibnja 2016. i ista je osporena za cjelokupni iznos te je rješenjem 1 St-41/2015 od 11. svibnja 2016. prijavljena tražbina tuženika osporena od strane stečajnog upravitelja i razvrstana kao osporena tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda i upućen je stečajni upravitelj na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporenog potraživanja stečajnog vjerovnika KAUFMANN I HOFMANN d.o.o. u iznosu od 2.026.524,17 kn, odnosno upućen je stečajni upravitelj u roku od 8 dana računajući od dana primitka rješenja drugostupanjskog suda poslovni broj 43 PŽ-4875/2016-2 od 26. srpnja 2016. pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika, tuženika u ovom postupku;

- da je po tužbi tužitelja u predmetu ovog suda poslovni broj P-851/2016 (ranije P-875/2015) radi utvrđenja ništetnosti presudom od 11. travnja 2017. odbijen u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja radi utvrđenja ništetnosti odredbe točke C8.4 Ugovora o zakupu od 5. ožujka 2012. ovjerenog u sadržaju kao javnobilježnički akt kod javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina posl. br. OV-1911/12 od 21. ožujka 2012. kao i zahtjev da sud utvrdi da je sa danom 1.7.2014. temeljem te ništetne odredbe prestao postojati pravni odnos stranaka temeljem kojeg tuženik od tog dana neosnovano fakturira mjesečni iznos zakupa sa zadnjim danom 14. siječnja 2020. te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 kn, a za više traženi trošak parničnog postupka u iznosu od 675,00 kn, odbijen je zahtjev tuženika;

- da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 9 PŽ-2125/2020-2 od 1. rujna 2020. točkom I. izreke odbijena tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđena presuda ovog suda poslovni broj P-851/2016 od 11. travnja 2017. u točki I. izreke i točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak odmjeren u iznosu od 2.500,00 kn;

- da je rješenje parnice u predmetu poslovni broj P-851/2016 u kojoj je predmet spora bio zahtjev za utvrđenje ništetnosti odredbe Ugovora o zakupu i to točke C8.4 pozivom na odredbe članka 160., članka 271. i članka 273. ZOO-a u smislu članka 12. stavak 1. ZPP-a prethodno rješenje pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos radi čega je i određen prekid ovog postupka te da se ne radi o dvostrukoj litispendaciji i to spora koji se vodio u predmetu poslovni broj P-851/2016 (utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe) i u ovom predmetu (utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku);

- da između stranaka nije sporno da se tražbina tužitelja temelji upravo na neplaćenju zakupnini temeljem Ugovora o zakupu od 5. ožujka 2012. koji je ovjeren kod javnog bilježnika Boška Jurišića u Solinu broj OV-1911/12 od 21. ožujka 2012. koju zakupninu je tuženik kao stečajni vjerovnik izračunao i prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem;

- da je tužitelj temeljem lebdeće ovrhe stekao založno pravo nad pokretninama tužitelja i to 4 Scavolini kuhinje koje u ovršnom postupku koji se vodio u predmetu

Općinskog suda u Splitu poslovni broj OVR-4750/2014 nisu prodane niti se tuženik niti djelomično naplatio iz predmetnog zaloga;

- da je Općinski sud u Splitu u predmetu OVR-4750/2014 ustupio taj predmet stečajnom sudu ovog suda u predmetu St-41/2015 nakon što se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u tom predmetu te je navedeni spis priklonjen stečajnom spisu poslovni broj St-41/2015;

- da tužitelj matematičkom izračunu tražbine tuženika nije prigovarao,

- da je tuženik prodaju predmetnih zaplijenjenih kuhinja na kojima ima založno pravo, prepustio stečajnom upravitelju u stečajnom postupku poslovni broj St-41/2015.

13. Tužbeni zahtjev, kakav je tužitelj postavio u tužbi, postavljen u skladu s odredbama članka 178. stavak 4. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13 dalje SZ-a) i članka 180. stavka 1. SZ-a jer tužbeni zahtjev sadržan u tužbi podnesenoj na temelju odredbe članka 178. stavak 4. SZ-a treba glasiti na utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku s one osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ona osporena na ispitnom ročištu u stečajnom postupku i naznačena u rješenju kojim je osporavatelj upućen pokrenuti parnicu.

Razlučna prava nisu predmet ispitivanja (članak 175. stavak 4. SZ-a) jer se ta prava niti ne prijavljuju u stečajnom postupku već se samo obavještava stečajnog upravitelja o njihovom postojanju (članak 173. stavci 4. i 5. SZ-a), kako je to tuženik kao stečajni vjerovnik i učinio u prijavi tražbine.

Nadalje, temeljem odredbe članka 73. stavak 1. SZ-a nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnog postupka, a kamate se obračunavaju do otvaranja stečajnog postupka.

Kako je između stranaka u matematičkom izračunu prijavljene tražbine tuženika koja se temelji na ovršnoj ispravi Ugovoru o zakupu od 5. ožujka 2012. koji je ovjeren kod javnog bilježnika Boška Jurišića u Solinu broj OV-1911/12 od 21. ožujka 2012. (solemnizirana privatna isprava) koja je ovršna isprava u smislu odredbe članka 23. stavak 1. točka 5. Ovršnog zakona, čija točka C8.4 nije utvrđena ništetnom u postupku koji se vodio pod poslovnim broj P-851/2016, to nije osnovano osporavanje tražbine tuženika kao stečajnog vjerovnika prema tužitelju kao stečajnom dužniku s osnove obračunatih tražbina zakupnine kako je to tužitelj učinio u prijavi tražbine u stečajnom postupku pa je sud primjenom odredbe članka 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP-a) i članka 221.a ZPP-a odbio u cijelosti zahtjev tužitelja od 8. rujna 2016. i odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

14. Odluka o trošku ovog postupka utemeljena je na odredbama članka 154. ZPP-a i članka 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 dalje OT) sve sukladno specificiranom zahtjevu tuženika i vrijednosti predmeta spora.

Tuženiku, kojeg zastupa odvjetnik kao punomoćnik, u trošak parničnog postupka uračunat je trošak sastava odgovora na tužbu od 22.11.2016. – 2.027 bodova ili iznos od 20.270,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za sastav podnesaka od 16.3.2018. i od 8.5.2018., koji svaki podnesak se ubraja u skupinu ostalih podnesaka, svaki po 50 bodova – ukupno 100 bodova ili iznos od 1.000,00 kn (Tbr. 8/3 OT), za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo procesno i to od 14.05.2018., od 28.1.2019. i

od 15.2.2021., svako po 1.013,50 bodova – ukupno 3.040,50 bodova ili iznos od 30.405,00 kn (Tbr. 9/2 OT), za pristup ročištu koje je odgođeno od 16.12.2020. – 50 bodova ili iznos od 500,00 kn (Tbr. 9/5 OT), za sastav podneska od 23.12.2020. – 2.027 bodova ili iznos od 20.270,00 kn (Tbr. 8/1 OT) te za zastupanje na ročištu na kojem se raspravljalo od 29.3.2021. – 2.027 bodova ili iznos od 20.270,00 kn (Tbr. 9/1 OT) ili ukupno iznos od 92.715,00 kn. Tom iznosu pridodan je PDV od 25% u iznosu od 23.178,75 kn (Tbr. 42. OT) ili sveukupno tuženiku je odmjeran trošak parničnog postupka u iznosu od 115.893,75 kn.

Sud tuženiku u troškove parničnog postupka nije odmjerio više tražene troškove od naprijed odmjerenih i to za sastav podneska od 8.5.2018. jer se taj podnesak ubraja u skupinu ostalih podnesaka u odnosu na koji podnesak je tužitelju i odmjeran trošak sukladno Tbr. 8. t. 3. OT te mu nije odmjeran trošak u više traženom iznosu za zastupanje na pripremnom ročištu od 14.05.2018. na kojem ročištu se procesno raspravljalo, za koje ročište je tuženiku odmjeran trošak sukladno Tbr. 9. t. 2. OT.

Isto tako tuženiku u troškove postupka nije odmjeran sastav odgovora na žalbu od 12.7.2018. te sastav podneska od 28.9.2020. jer isto nije bilo potrebno za vođenje postupka, kao što nije odmjerena sudska pristojba na odgovor na tužbu i na odgovor na žalbu jer tuženik nije niti pozvan na plaćanje tih pristojbi a kako je uspio u sporu sud ga neće niti teretiti za plaćanje.

Stoga je za više traženi trošak u iznosu od 118.393,75 kn zahtjev tuženika valjalo odbiti i slijedom navedenog riješiti kao u točki II. izreke presude.

U Splitu 18. svibnja 2021.

S U D A C

NEVENKA MARUNICA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda u roku od 8 dana od dana objave ove presude.

DNA:

- tužitelju po pun. uz rješenje za sud. pristojbu presude u iznosu od 5.000,00 kn
- tuženiku po pun.
- u spis

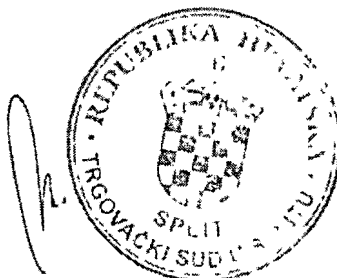
REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-605/2020-12
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: Nevenka Marunica
Datum pravomoćnosti: 27.05.2021.
Datum ovršnosti: 27.05.2021.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Broj zapisa: eb2fb-faf6a

Kontrolni broj: 00aba-02db8-0406f

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I
UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Broj zapisa: eb2fb-13414

Kontrolni broj: 0c7e4-b30f1-2fded

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NEVENKA MARUNICA, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Trgovački sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.